

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania R.G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 grudnia 2017 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 7 września 2016 r. oddalił apelację skarżącego wnioskodawcy R.G. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z 1 grudnia 2015 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji pozwanego organu rentowego z 6 lutego 2015 r., odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd Apelacyjny ustalił, że wnioskodawca nie jest częściowo niezdolny do pracy co stanowiło negatywną przesłankę prawa do renty – art. 12 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Orzeczenia Sądów jawią się jako rażąco niesprawiedliwe w świetle dowodów, jak i wobec nieuwzględnienia dokumentacji potwierdzającej schorzenia (...). Ustalenia powinny być dokonane na podstawie wszechstronnego rozpatrzenia wszystkich dowodów i okoliczności (...).

Orzeczenia te wpisują się w ogólny trend orzeczniczy, prowadzący do „uzdrowień” osób, które od szeregu lat uznawane były za niezdolne do pracy i których stan zdrowia nie uległ poprawie, a jeżeli już w to stopniu nieznacznym (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Na etapie przedsądu nie ocenia się podstaw kasacyjnych, jako że stanowią odrębny element skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Oznacza to, że nie zastępują podstawy przedsądu ani jej braków. Skarżący we wniosku powinien więc samodzielnie (odrębnie) od podstaw kasacyjnych wskazać i wykazać naruszenie prawa, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona i dlatego powinna zostać przyjęta do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oraz art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Skarżący tego nie czyni.

Zasadniczy mankament wynika z braku we wniosku zarzutu naruszenia jakiegokolwiek przepisu. Sąd Najwyższy nie rozpoznaje ponownie sprawy, jako kolejna powszechna instancja. Skoro punktem odniesienia w rozpoznaniu skargi kasacyjnej są zarzuty naruszenia konkretnych przepisów prawa (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), to tym bardziej w przypadku szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący powinien zarzucić naruszenie konkretnego przepisu a ponadto wykazać, że z powodu naruszenia przepisu skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nie wystarczy zatem opis sprawy z argumentacją nie osadzoną w konkretnych przepisach prawa. Sąd Najwyższy skargę kasacyjną rozpoznaje w granicach zarzutów jej podstaw (art. 398¹³ § 1 k.p.c. w związku z art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), które jako zasadne mogą prowadzić do uwzględnienia skargi kasacyjnej (*a contrario* art. 398¹⁴ k.p.c.).

Nie mniejszy reżim obowiązuje w przypadku podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Chodzi wszak aż o oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, co można zweryfikować na podstawie wykazanych naruszeń prawa (przepisów).

W sprawie znaczenie ma bowiem prawne, a nie potoczne rozumienie niezdolności do pracy. Nie każdy gorszy stan zdrowia uzasadnia prawo do renty. Dopiero utrata aż w znacznym stopniu niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami stanowi przesłankę prawa do renty (art. 12 ust. 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS).

W sprawie ustalono brak niezdolności do pracy. Jest to ustalenie faktyczne i ocena prawna. Ustalania faktyczne wiążą Sąd Najwyższy w ocenie podstawy przedsądu (art. 398¹³ § 2 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie na etapie przedsądu). Poprzedzone zostały materiałem zgromadzonym przed organem rentowym i w postępowaniu sądowym, w tym opiniami medycznymi biegłych. Wniosek nie podważa metodycznie lub merytorycznie opinii biegłych. Wcześniej renta nie była przyznana na stałe. Przyznanie jej na dalszy czas wymagało ustalenia dalszej niezdolności do pracy. Ocena w tym zakresie jest negatywna, dlatego nie można stwierdzić, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

as